

بررسی مقاومت به شوری قلمه‌های ارقام مختلف انار در یزد

احمدمصطفی اخویان اردکانی

کارشناس بخش تحقیقات خاک و آب مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی یزد

اسفند نسبت به تهیه قلمه‌های مناسب از کلکسیون اقnam (۳) و به منظور کاشت از سطلهای پلاستیکی بزرگ با قطر دهانه ۴۲ و ارتفاع ۶۰ سانتی متر که در زیر آن ها سامانه ای برای خروج زهاب تعییه شده بود استفاده شد که از خاک شور پر گردید. برای جلوگیری از تابش شدید آفاتاب بر بدنه گلدانها و بروز مشکلاتی از قبیل اثر منفی گرما بر توسعه ریشه و شکنندگی شدن گلدانها، بدنه آنها با پشم شیشه پوشانده شد. میزان آب مورد نیاز در هر تیمار آبی براساس فرمول $d = \frac{FC - \Psi}{b^2 D^2 Ra / 100(1-LR)}$ به ترتیب برای شوری های ۴ و ۷ و ۱۰ به میزان $4/6$ و $6/6$ و $7/3$ لیتر محاسبه گردید که در مدار هفتگی اعمال شد (۱). یادداشت برداری از وضع ظاهری تیمارها شامل رشد رویشی، درصد سیز شدن قلمه‌ها، میزان نکروزه و کلروزه شدن برگ‌ها در طول دوره رشد (به این عوامل بر اساس وضعیت موجود نمرات ۱ تا ۴ اختصاص یافت) و سیز ماندن نهال‌ها در سال دوم، همچنین توزین عملکرد رویشی تر و وزن خشک رویه در پایان انجام شد. نمونه‌های مورد نیاز از خاک، آب، برگ، ریشه و زهاب تهیه و آزمایشات لازم بر روی آنها انجام گردید.

نتایج و بحث

تجزیه و تحلیل آماری نتایج طرح نشان می‌دهد که: اثر شوری آب آبیاری بر روی هیچیکی از عوامل مورد بررسی به غیر از عملکرد رویشی تر (در سطح ۵٪) معنی‌دار نشده است. اثر رقم بر روی عوامل به غیر از وزن خشک رویه در سطح ۱٪ معنی‌دار شده است. در بررسی اثرات متقابل شوری در رقم بر روی عوامل مورد بررسی مشاهده شد که این اثرات بر روی رشد رویشی در سطح ۱٪ و بر روی میزان کلروزه شدن در سطح ۵٪ معنی‌دار شده است. همچنین اثر متقابل تیمارها بر روی سایر عوامل معنی‌دار نشده است (جدول ۱).

مقدمه
انار یکی از محصولات مهم باغی است و مناطق مورد کشت و کار آن غالباً در حاشیه کویر واقع شده که یکی از مشکلات عمده آن شوری آب آبیاری می‌باشد (۲). یکی از راه‌های مقابله با شوری، انتخاب ارقام مقاوم از طریق روش‌های مقایسه ارقام و استفاده از آنها در شرایط آب و خاک شور می‌باشد.

پاتیل و واقامار (۱۹۸۲) تحمل به شوری انار را در شوری‌های متفاوت ۴، ۶ و ۱۰ دسی‌زیمنس بر متر آب آبیاری مورد مطالعه قرار دادند که نشان داد با افزایش شوری کاهشی در ارتفاع گیاه، تعداد برگ‌ها و قطر ساقه بوجود می‌آید و قلمه‌ها در شوری ۱۲ بعد از ۳۰۰ روز خشک شدند. EC عصاره اسیاع تا ۸ میلی موس بر سانتی‌متر یک محدوده بی خطر برای انار می‌باشد و اثرات کاهش دهنده رشد در ۱۰ میلی موس بر سانتی‌متر قابل توجه می‌باشد (۵). جین و داس اثر آب شور را بر روی نهال‌های انار به مدت ده ماه بررسی کردند که آب با شوری‌های مختلف از ۵، ۶، ۷، ۸، ۹ دسی‌زیمنس بر متر برای آبیاری نهال‌های انار در مرحله خزانه استفاده شد. نتایج نشان داد که کولتیوارهای مختلف مقاومت‌های متفاوتی را نشان می‌دهند، به طوری که کولتیوار انار Khog در ارای رشد خوبی بود، اما انار بی‌بنر کولتیوار Jalore تا EC=4.5 ds/m را تحمل کرد (۴).

مواد و روش‌ها

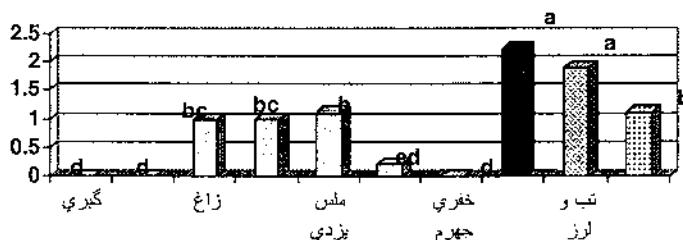
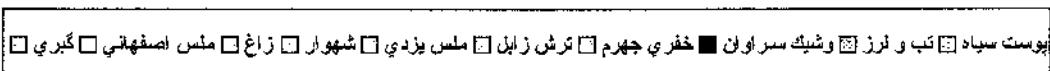
طرح مورد نظر به منظور بررسی و مقایسه مقاومت به شوری ۱۰ رقم از انارهای تجاری و موجود در کلکسیون ذخایر تولاثی انار یزد با سه تیمار شوری آب آبیاری ۱۰، ۷ و ۴ دسی‌زیمنس بر متر در سه تکرار اجرا گردید، به طوری که شوری آب آبیاری به عنوان عامل اصلی و رقم های انار به عنوان فاکتور فرعی در نظر گرفته شدند. انتخاب تعدادی از ارقام انار بر مبنای شوری آب آبیاری مبدأ و تعدادی دیگر براساس صفات بازارپسندی و تجاری بودن آنها بود که این ارقام به ترتیب از K₁₀ تا K₁ عبارتند از: ۱- گبری، ۲- ملس اصفهانی، ۳- زاغ، ۴- شهوار، ۵- ملس بیزدی، ۶- ترش زابل، ۷- خفری چهرم، ۸- موشیک سراوان، ۹- تبلوکریز، ۱۰- پوست‌سیاه. برای اجرا در اواخر

جدول (۱) مقادیر F مربوط به عوامل مورد بررسی

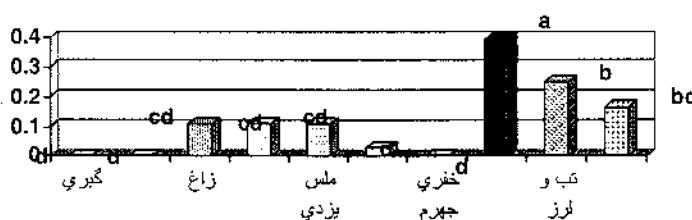
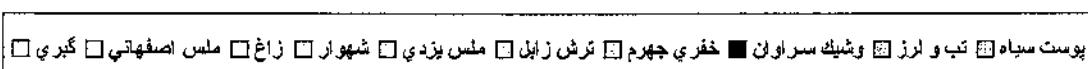
منابع	فاکتور	فقطه‌ها	رشد رویشی	درصد سیز شدن	برگ‌ها	نکروزه شدن	کلروزه شدن	برگ‌ها	عملکرد رویشی	وزن خشک ریشه
شوری آب			(n.s) ۴/۴۷	(n.s) ۱/۵۵	۵/۸۱(n.s)	۵/۱۴ (n.s)	۱۶/۳۱%	۶/۳۷ (ns)		
رقم			۸/۹۶**	۹/۶۳**	۹/۵۱**	۹/۵۱**	۵/۲۰**	۱/۰۵ (ns)		
رقم * شوری آب			۷/۳۱**	(n.s) ۱/۳۳	۱/۶۱(n.s)	۱/۹۳*	۱/۵۴ (n.s)	۰/۹۰ (ns)		

نشان می‌دهد که رقم وشیک‌سراوان از نظر رشد دویشی در مرحله نهال در بین ده رقم آزمایشی متتحمل ترین رقم تسبیت به شوری بوده که این امر با توجه به مبدأ این رقم نیز دور از انتظار نمی‌باشد و احتمالاً سازگار شدن آن در طول سالیان، عامل مؤثری در این مقاومت می‌باشد. به علاوه ممکن است این رقم از نظر ژنتیکی مقاوم بوده که مشخص شدن این موضوع نیاز به بررسی بیشتر در زمینه خود دارد. علائم ظاهری مانند ساقه‌های قطور و کوتاه، برگ‌های ضخیم و گوشته، رقم وشیک‌سراوان را در بین رقم‌های دیگر متمایز می‌سازد که البته این وضعیت بیشتر در گیاهانی که در مناطق بیابانی و خشک می‌رویند مشاهده می‌شود. رقم ملس بیزدی نیز به عنوان یک رقم تجاری بر محصول و بعد از آن رقم تبولز با محصول‌دهی کمتر نیز بخوبی با شوری مقابله کرده و مقاومت خوبی از خود نشان داده.

مقایسه میانگین‌های بیمارها به روش آزمون دانکن در سطح ۵٪ نشان داد که: (الف) بهترین وضعیت رشد رویشی نهال‌ها مربوط به بیمار W₁ (یعنی شوری آب ۴ دسی‌زیمنس بر متر) و بدترین آن مربوط به W₃ (یعنی شوری ۱۰ دسی‌زیمنس بر متر) است و رقم وشیک‌سراوان نیز در هر سه سطح شوری بهترین وضعیت را نشان داده است. (ج) بیشترین درصد سبز ماندن مربوط به بیمار W₁ بوده و رقم شیک‌سراوان در هر سه شوری بیشترین میزان را به خود اختصاص داده است. (ج) بیشترین میزان کلروزه و نکروزه شدن برگ‌ها مربوط به رقم‌های گبری، میزان کلروزه و نکروزه شدن برگ‌ها مربوط به رقم‌های گبری، ملس اصفهانی و خفری جهرم همگی در گروه A و کمترین آن در هر دارد. (د) بهترین عملکرد رویشی تر مربوط به رقم تبولز و بعد از آن وشیک‌سراوان می‌باشد که در یک گروه یعنی A قراردارند. موارد فوق

شکل (۱) میزان رشد رویشی ۱۰ رقم انادر سطوح مختلف شوری آب آبیاری

شکل (۲) درصد سبز ماندن ۱۰ رقم انادر سطوح مختلف شوری آب آبیاری

- 4-Jain, B.L. and H.C. Dass. 1988. Effect of saline water on performance of saplings of jujube, Indian cherry and pomegranate at nursery stage. Indian Journal of Agricultural Sciences, 85(5) 420-421.
 5-Patil.V.K and P.R.Waghmare. 1982. Salinity Tolerance of Pomegranate. J Maharashtra Agric. Univ. 7(3) 268-269.

منابع مورد استفاده

- ۱-علیزاده، امین. ۱۳۶۸. کیفیت آب در آبیاری. موسسه چاپ و انتشارات استان قدس رضوی.
- ۲-قدادیان، عطاء... سیمای طبیعی استان یزد در ارتباط با مسائل کویری.
- ۳-هارتمن، هادسون تی و دیل ای کستر. ۱۹۷۵. ازدیاد نباتات مبانی و روشهای چاپ دوم. ترجمه مرتفعی خوشخوی(۱۳۷۳). انتشارات دانشگاه شیراز- شیراز.